

חוק לשכת עורכי הדין (הוראת שעה), תשל"ה-1975 *

הגדרות

1. בחוק זה -

"הלשכה", "התמחות" ו"מתמחה" - כמשמעותם בחוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961;
(להלן - החוק);

"שירות סדיר" ו-"שירות מילואים" - כמשמעותם בחוק שירות בטחון, תשי"ט-1959
[נוסח משולב]² (להלן - חוק שירות בטחון), אך למעט שירות על פי החזייכות
לשירות קבע;

"התקופה הקובעת" - התקופה שבין יום ט' באלול תשל"ג (6 בספטמבר 1973) לבין יום
ט' בתשרי תשל"ה (25 בספטמבר 1974);

"חייל משוחרר" -

(1) מי ששירת בתקופה הקובעת שירות מילואים ושירותו נסתיים כדין;

(2) מי ששירת שירות סדיר לפי הפרק השלישי לחוק שירות בטחון, בתכוף
לאחר שירות זה שירת תקופה נוספת של שירות סדיר, מכוח צו לפי סעיף 26
לחוק האמור, לא פחות מששה חדשים, ובתכוף לאחר תקופה זו שירת בתקופה
הקובעת שירות סדיר, ושירותו נסתיים כדין.

כללים בדבר
קיצור התמחותם
של חיילים
משוחררים

2. על-אף האמור בסעיף 35 (א) לחוק, רשאית המועצה הארצית של הלשכה, באישור
שר המשפטים, להתקין כללים בדבר קביעת תקופה, וכן תנאים וסייגים, שבהם תקוצר
תקופת התמחותו של חייל משוחרר שנבצר ממנו להירשם כמתמחה או לגשת לבחינות בשל
שעת החירום.

תחילה

3. תחילתו של חוק זה מיום י' בתשרי תשל"ד (6 באוקטובר 1973).

חיים י' צדוק
שר המשפטים

יצחק רבין
ראש הממשלה

אפרים קציר
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום כ"ב בשבט תשל"ה (3 בפברואר 1975); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1153, תשל"ה,
עמ' 79.

1 ס"ח תשכ"א, עמ' 178.

2 ס"ח תשי"ט, עמ' 286.

